

Skriftlig fremsættelse (30. oktober 1996)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til Lov om film.
(Lovforslag nr. L 43).

Lovforslaget indeholder et forslag om at sammenlægge Det Danske Filminstitut, Statens Filmcentral og Det Danske Filmmuseum til én institution, der får navnet **Det Danske Filminstitut**. Institutionerne er nu flyttet sammen i det nye Filmhus i København, der skal være rammen om en lang række nye og spændende aktiviteter for alle med interesse for film. Hermed er en enestående chance skabt for at styrke og synliggøre dansk film ved en forening af kræfterne. I lovforslaget foreslås det derfor at samle de tre institutioner i én institution med en fælles bestyrelse og en direktion, som ledes af en administrerende direktør. Hermed sikres en slagkraftig og effektiv organisation, der kan føre dansk film og dansk filmpolitik ind i det næste årtusind. For samtidig at tilgodese områdernes faglige og kunstneriske særpræg foreslås det, at der oprettes tre råd: Et råd for spillefilm, et råd for kort- og dokumentarfilm og et museumsråd, der skal rådgive institutionen indenfor hver sit område. Med denne opbygning er det min overbevisning og mit håb, at dansk film er klar til de udfordringer, som det 21. århundrede måtte byde på.

Lovforslaget indeholder også et forslag til at oprette et **Medieråd for Børn og Unge**, der skal erstatte Statens Filmcensur. Filmcensuren i flere lande er under opbrud. Det var bl.a. konklusionen på en nylig afholdt filmcensorkonference i London. Det erkendes, at mediebilledet nu er så stort og så varieret, at forbud og kontrol ikke længere er effektive midler til at hindre udbredelsen af den værste vold i medierne. Filmcensuren, som vi kender den, er opbygget i en tid, da befolkningens forbrug af levende

billeder kunne kontrolleres ved biografens billetluge. Den tid er definitivt forbi. Et flertal af Folketingets partier anbefalede derfor i foråret i forbindelse med Fremskridtspartiets forslag L 217 at ophæve lov om filmcensur og lov om mærkning af videogrammer. Istedet for censur og forbud har regeringen besluttet at udbygge vejledningen af forældrene m.fl. Medierådet skal overvejende bestå af personer med professionel viden om børn og unge, der – ligesom Statens Filmcensur gør det i dag – skal gennemse og vurdere film og på baggrund heraf vejlede forældre m.fl. om films egnethed for børn og unge. Filmbranchen, der jo har den umiddelbare kontakt med publikum, vil også få plads i rådet, men skal naturligvis ikke deltage i selve vurderingen af filmene. På baggrund af de retningslinier Medierådet opstiller, skal det være obligatorisk for filmdistributører m.fl. at indsende film til vurdering og at mærke, annoncere eller på anden måde oplyse om films egnethed for børn og unge.

Lovforslaget omfatter ikke umiddelbart tv-udsendelser. Men det vil være naturligt, at Medierådet og tv-stationerne indleder en dialog om tv-udsendelsers påvirkning af børn og unge og om oplysning og vejledning herom.

Lovforslaget er udformet som en rammelov i den forstand, at den overlader den nærmere regelfastsættelse af forskellige spørgsmål til kulturministeren. Bl.a. spørgsmålet om opgaver og intern kompetencefordeling for Det Danske Filminstitut og om Medierådet for Børn og Unges vurderings- og vejledningsvirksomhed. Lovforslaget er netop udformet for at give spillerum til den nye bestyrelse og det nye Medieråd, der selv bør være med til at udfylde rammerne for deres virksomhed. Så meget desto mere som det handler om levende billeder – måske det af kulturens områder, hvor udviklingen går stærkest i øjeblikket.

Jeg skal herefter anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.